

Kytarové efekty

MAD PROFESSOR

Dalibor Grepl
dalibor.g@music-store.cz

Mad Professor je v poslední době často skloňovaná značka finského hand-made výrobce kytarových pedálů a aparátů. Jejich konstrukci a návrh má ponejvíce na svědomí Björn Juhl (to je pravděpodobně ta zkratka BJF Design na šasi) a na svých stránkách má Mad Professor hrdé prohlášení: „nejlepší kytarové aparáty na světě, opravdu.“

Dostali jsme na test tři „pastičky“ – overdrive, overdrive/booster a distortion. Tedy dle firemních názvů Sky Blue Overdrive, Little Green Wonder a Mighty Red Distortion.

Všem krabičkám je společná pevná, robustní kovová krabice se silnou vrstvou „kladivkového“ laku, člověk má dojem, že i to šasi je vyrobené ručně. V pedálech je dodána i baterie. Co mi nevyhovovalo, byla poloha konektoru napájení, který je vedle jacku „IN“ a bylo by myslím lepší mít konektor na horní straně i kvůli sestavě v pedalboardu. Lomený kytarový jack tak musel trčet trochu do prostoru.

Mad Professor jsou opravdu kvalitně dělané pedály i zesilovače, s osobitým zvukem, který mnozí muzikanti hledají. Ekonomika celé věci ale také hraje svou roli, a tak po stížnostech na cenu některých pedálů (což byla jediná stížnost na jejich produkty) pánové u MadProfessor odpověděli jednoduše: navrhli jinou desku (tříšňový spoj) a potenciometry, jacky a přepínače jsou osazeny přímo v ní, což je obecně řešení levnější na sériovou výrobu (zrychluje se a usnadňuje) za cenu nižší spolehlivosti. Ale i jiné značkové aparáty jsou takto dělané – některé modely Engl, Framus, Peavey, levnější řada Soldano... a samozřejmě celá kupa ostatních pedálů je postavená pouze na „plošňákách“, jinak to prostě jde obtížně. Drahé aparáty mají většinou spojení mezi potenciometry a deskou kabelem. Na zvuk to nemá žádný vliv, je to jen o vlastním provedení. Takže zpět ke krabičkám – zapojil jsem si je do série za sebou, nasylit signál lehce bufferem a dal se do zkoušení.

MIGHTY RED DISTORTION (6 126,- Kč)

Mighty Red je hi-gainový distortion, který dává syté komprimované zkreslení s lampovým charakterem, dobře známé a oblíbené hlavně v 80. letech. Nastavení a funkce krabičky jsou

MIGHTY RED DISTORTION,
LITTLE GREEN WONDER
& SKY BLUE OVERDRIVE

velmi jednoduché. Ovladač Distortion zabírá hned od 0, aby bylo jasno, že tady není řeč o crunch nebo snad clean zvuku. Vtip je v tom, že když je v tom, že když je to hned, okamžitě a pořádně. V počátečním rozsahu samozřejmě dostáváte zkreslení s menší „hustotou“, než v nastaveních za polovinou, ale už je to prostě lead tón, který mnohé zesilovače nabízí jako higiton. V první polovině nastavení distortionu je možné také doplnit zkreslení s pedálem Little Green Wonder, se kterým MR ochotně spolupracuje a nezahluje se. Takže z clean kanálu vašeho zesilovače můžete spojením těchto dvou krabiček dostat další dva „kanály“ - kvalitní crunch a následně aktivací MR plný a poměrně sytý distortion, stále s velmi konkrétním tónem a attackem. Řekl bych, že konkrétnost, čitelnost tónu a jasně definovaný attack jsou velkými plusy tohoto distortionu. V krabičce samotné nevzniká téměř žádný nechtěný zvukový balast a šum, takže pokud uslyšíte nežádoucí hluky při větším zkreslení, hledejte u sebe, v kytarě nebo zesilovači.

Zkreslení za polovinu rozsahu ovladače Distortion velice zhoustne a má stále stejný charakter a barvu. Barva tónu vám prostě buď sedne nebo nesedne, tohle je potřeba odlatit u svého aparátu. Mně osobně se tón zdál být poměrně univerzální. Nejlépe si Professor rozuměl s Fenderem Twin a Deluxe, u Voxe došlo trochu k „převálcování“ charakteru zvuku. Marshall měl také dobrý zvuk, tady samozřejmě všechno zkreslení bylo použito pro čisté kanály. U Marshalla (měl jsem doma k dispozici model MA100H) dokonce MR produkoval hezčí zkreslení než samotný boostovaný overdrive kanál, který byl trochu skřípavý.

Doporučené ceny: v textu

Distributor: Audiotek Music Center

Veveří 8, 602 00 Brno

Tel.: 800-111-170

shop@musiccenter.cz, www.musiccenter.cz

MR má ještě ovladač Presence, který kontroluje horní část spektra, a to spíše výšky. Vůbec nezasahuje do horních středů, jak je u Presence obvyklé. Takže můžete nastavit zvuk od ostrého, řezavého, výškového lead zvuku až po sametově zabarvený, tlustý a zpěvný tón bez ztráty charakteru kytary, což je záležitost háklivá právě na středy. Osobně jsem rád, že tu není nastavování klasického EQ, protože tím se většinou charakter zkreslení dosti hubí.

Řešení MP, tedy ve stylu - takto to máme nalděné, ber nebo nech ležet - se mi líbí. A jak jsem řekl, je to potřeba sladit s vaším vlastním vybavením. Zkreslení se zde nabízí poměrně silně, ale nelze říct, že extrémní, což je stejně pro vlastní hraní nepoužitelné. Je naopak žádoucí, aby se neztrácel vlastní tón, srozumitelnost, a přes hradbu komprimované pily bylo stále slyšet, co hrájete. Tohle přesně Mighty Red, podle mého soudu, nabízí.

LITTLE GREEN WONDER (5 028,- Kč)

Tento „malý zelený“ overdrive/distortion je mocným nástrojem především pro blues a rock. Nabízí zvuk známý z kombinace starého LesPaul Standart a nažhavené „osmistovky“, bráno s jistou rezervou samozřejmě. Typově se dá přiblížit k Tube Screameru, co se týká práce s tónem, zvukově ale takové přirovnání

berte s velkou, velkou rezervou. Na overdrive jsem docela zatížený, už mi jich rukama prošlo několik a nakonec se mi v mém gearu usadily Rocktrony, ale využívám je hlavně pouze jako signálové boost pro nakopávání. Na trhu je ale ještě několik jiných, ne tak „mainstreamových“ značek, které stojí za pozornost, ať už to jsou „boutique“ modely ze zámoří nebo pedály od českých výrobců. Takže jsem k LGW přistupoval zpočátku s odstupem „no a co má být, další overdrive“. Ovšem musím se zpětně omluvit. Mnohé „profláknuté“ modely si totiž nerozumí vždycky a se vším úplně bez chyby. Takový Tube Screamer vám, podle mě, bude hrát dobře s Marshalllem, ale s Vox nebo Fender už takový výsledek nedostanete. Potvrzuji, měl jsem to zapojené, stejná kytara a box, zvukové a herní rozdíly citelné. Mohl bych pokračovat ve výčtu kombinací, ale zkrátím to - LGW (a stejně i Sky Blue a Mighty Red) si rozuměl se vším, k čemu jsem jej zapojil. Myslím tím to, že Les Paul zněl pořád jako Les Paul, Strat jako Strat, muting, kila, bending, bluesové a rockové licky, tricky a figurky hrály a dýchaly jako ze starých aparátů.

LGW je mnohem méně milosrdný k chybám na hmatníku než Mighty Red, což je jen ku prospěchu věci. Není tu tolik komprimace a pedál dovoluje vašemu hraní více „dýchat“.

Ovladače jsou jednoduché - volume, drive a body. S poslední jmenovaným je ovšem nutné se naučit dobře zacházet - je to tajemství celého pedálu. Body totiž určuje frekvenční rozsah, ve kterém bude pracovat zkreslení. Tedy prakticky to znamená, že zcela doleva dostáváme více basů a nízkých středů s lehce nabroušenými výškami, zcela doprava pak lehce přibudou pouze výšky. „Nulová“ poloha bude asi někde uprostřed. Zdálo se mi, že právě díky Body si pedál rozuměl s Marshalllem, Peavey i Fenderem a Voxem. U Fenderu byl zvuk jakoby „nejškaradější“, ale jakmile se odstartovaly bicí s basou, bylo to teprve ono. Body pracuje skoro jako ovladač Resonance v koncových zesilovačích, a tím, že rozšiřuje pásmo i pro výšky, umožní plně rozvinout přednosti overdrivovaného tónu. Velkou nectnost TS 808 - hrbol na středech - tak krásně eliminuje a výsledkem je mnohem vzdušnější tón. Druhé, co se musíte s tímto pedálem naučit, je najít si své polohy ovladače drive, protože se mi zdálo, že ne vždycky více znamená lépe.

LGW hodnotím jako široce univerzální pedál také proto, že ho lze využít jako booster (Body a Drive doleva), overdrive (Drive v polovině, Body a Volume do poloviny, dobarvuje se pak pomocí Body) a dokonce jako distortion (Body doleva, Drive doprava, poměrně plný nabroušený zvuk). Vyplatí se strávit trochu více času s ovladači a poslouchat interakci s aparátem, chování attacku, tvarování barvy tónu a odezvu nástroje ve zvuku. I když je barva zkreslení víceméně daná, tak stejně jako u MR distortionu s vaším aparátem ladit může i nemusí. I když LGW je mnohem otevřenější a tolerantnější k napasování do určitého zvuku a zařazení do efektového řetězce. Pedál má vysokou vstupní impedanci,

jen velmi málo zatěžuje snímače a tím pádem se může pomoci volume na kytáře krásně konfigurovat zkreslení. Reakce pedálu je v tomto ohledu hezky „lampová“, už dlouho jsem neslyšel „pastičku“ tak hezky reagovat na volume.

Krátce řečeno - LGW neumí všechno, nedělá všechno, nemá všelijaké nepřijatelné mody, kopírované obvody, spousty nastavení a ostatní nesmysly. Je to Bjornovo řešení, jak „TubeScreamrové“ muzikanty unavené už TubeScreamem udělat zase o trochu spokojenější - větší čistotou, konkrétností, dynamikou a „čerstvým vzduchem“.

SKY BLUE OVERDRIVE (6 683,- Kč)

Je jakýmsi „top“ pedálem. Já jsem však ono nadšení vůbec nesdílel. Ať jsem kroutil, jak jsem chtěl, ovladače s podivnými názvy „Z“ a „Texture“ (nic moc nedělaly. No a pak jsem se dočetl, že právě efekt Z je překryt, neaktivní, převálcován a k ničemu, pokud je tento pedál na vstupu sycen výstupním bufferem z jiných pedálů nebo pokud je připojena kytara s aktivní elektronikou. Po odpojení bufferu jsme se skamarádili hned. Je zajímavé, že na předchozím LGW se přítomnost bufferu nijak negativně neprojevila.

Takže k popisu ovladačů - kromě volume a distortionu, kterýžto je lehce tvrdší než u LGW, tu máme navíc Z a Texture. Texture umožňuje měnit, jak a kde bude pedál zkreslovat a zároveň ovlivňuje celkový průběh EQ. Ovladač nastavuje rozsah středů a de facto ovlivňuje míru komprimace. Směrem doleva dostáváme více saturovaný zvuk, který se snadno

kreslí (míru zkreslení pak v této oblasti ovládáme Drivem), více doprava dostáváme přidané výšky a nižší kompresi, hustotu zkreslení. Ovladač Z vytváří měnitelnou zátěž vůči nástroji zapojenému na vstup. U standardních kytar tak měníte rezonanční špičku snímačů a tak měníte průběh ovládaní množství zkreslení skrz volume kytary - neboli máte možnost měnit průběh „pročištění“ overdrivu při stahování volume na kytáře.

No, vypadá to složitě a poslechové to taky chvíli trvá, než si něco najdete. Doporučuji prohodit kabely a ten kratší, který běžně dáte od pedálu k zesilovači, dát tentokrát od kytary k pedálu a dát si tak pedál k ruce, neboť jemných zvukových nuancí je tu mnoho. Všechny jsou kvalitní, použitelné, ke každému typu kytary se dá najít kombinace. Mně osobně nejvíce vyhovovala míř Z skoro doleva, zvuk byl takový široký, plný, skoro jako bufferovaný a pomocí Texture se v závislosti na poloze Drivu dostávalo do zvuku více nebo méně attacku a čitelnosti. SBO krásně pracuje také se „stratovým“ zvukem, singly znějí velmi čistě, a když se nakreslí, je to kvalitní, jiskřivě-prskavé jedovaté zkreslení, zbarvené zároveň tučným a pevným spodkem. Humbuckery samozřejmě nemají chybu, dostanete plné a šfávnaté zkreslení téměř ve všech myslitelných polohách. Krásně si pedál rozumí s Fenderem Twin i Deluxe, u Voxe spíše s čistějšími polohami, u Marshalla je vhodnější LGW nebo MR pedál. Tónální kvality SBO se ze zvuku, ve srovnání s ostatními aparáty, lehce ztratily.

Výborné i pro Peaveye a jejich „obyčejný“ zvuk. Celkem bez problému se ze SBO dal dostat šfávnatý lead zvuk, ale pro hard muziku by se mi líbil LGW více, především jako dokreslovač k základnímu zkreslení. Zajímavé je, jak si modrý a zelený pedál rozumí spolu navzájem, tohle zapojení si někde vyzkoušejte, chce to trochu času a námahy, ale stojí to za to. Jako by se navzájem dokreslovaly.

Sečteno, a výsledek vždycky dvakrát podtrhnout, krabičky Mad Professor stojí svou neoiřelou koncepcí za vaše povšimnutí, takže povšimnete-li si jich někde, neváhejte, vezměte svou kytaru a běžte zkoušet.

